

Ο πινακοπώλης] ὀρνειοπώλης, ὅτι ἄλιπὸν τῆς ὀρ-
νέων, ἐπὶ πινακῶν τιθέντες ἐπαλωσι. ἢ πιναξ εἶδος ὀρ-
νέου. Ὅς τῷ δ' ἔφασκε νῶν] οἱ μὲν φασὶν αὐτὸν δευ-
ρεῖν τὸν ἀσπυρεῖον λόγον. καὶ δ' ἐν εἰπέν τῆς ἀνθρώ-
πων, λέγει ἐκ τῆς ὀρνέων, οἱ δ' οὕτως, ὅς ἐφασκε μᾶλλον
τῆς ἄλλων ὀρνέων δ' ἰσχυρῶς προσηγήσατο τῆς ὀδῶν, καὶ
δειξάμην ἡμῖν αὐτῶν ἐκ τῆς ὀρνέων. ἢ ἐκ τῆς συστήματος τῆ
ὀρνέων ἐν ταυτῶν ὄντων. ἄλλως, ἐφασκεν ὁ Φιλοκράτης, τὸ

A Δι' ἐν νῶν, τούτῃσι ἡμῖν δευτικῶς, σημαίνει ἡμῖν ἐκ τῆς
ὀρνέων, τούτῃσι δ' ἐκ τῆς ὀρνέων, ὅπου τὸν Εποπα εὐρήθη-
μι. γράφεται καὶ ὡς τῶδε, καὶ διαροῦσι τινες. Ἐπο-
σιθέασι τὸ ἐξῆς, τὸ ἐκ τῆς ὀρνέων ἀπέδ' ὅ, ἐκ τῆς ὀρνέ-
ων, τὸν κολοῖον καὶ τὴν κορώνην. βιαιῶς γὰρ πρὸς τοῦτο
εἰρησάτω σημαίνει ἡμῖν τὸν Εποπα ὅς ἐστι δεξάντα ἐκ
τῆς ὀρνέων. παρ' ἑσπέρων δ' εἰρηκε τὸ, ὅς ὀρνις ἐγγυετο
ἐκ τῆς ὀρνέων, ἐδ' εἰ γὰρ ἐκ τῆς ἀνθρώπων.

Κάπέδοτο τὸν μὲν, Θάρρελίδου τουτῶν
Κολοῖον, ὄβολο, πῶς δ' ἔξιοβόλο.

Τῷ δ' οὐκ ἄρ' ἦσεν οὐδ' ἐν ἄλλο, πλὴν δά-
κνειν.

Καὶ νῦν τί κέχνηας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῆς πε-
τρῶν

Ἡμεῖς ἔτ' ἀξίεις, ἐ γάρ ἐς ἐν ταῦτά τις
Ὀδός. Πει. ἔξ' μα Δί' ἐν ταῦτά γ' ἀτραπὸς
ἔδαμῃ.

Εὐ. Οὐδ' ἢ κοροῖνη τῆς ὀδῶν π λέρη πέει.
Πει. οὐ. ταυτὰ κεράζει μα Δίανυ τε καὶ τότε.

Εὐ. Τί δὴ λέγει πρὸς τῆς ὀδῶν. Πει. τί δ' ἄλλο
γ' ἢ.

Βρύκουσ' ἀπέδ' ἔσθ' φησὶ μου τοῖς δακτύ-
λοις.

Εὐ. Οὐδ' οὐδ' οὐδ' δ' ἔστιν ἡμεῖς δευτικῶς
Ες κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσιδωσάμενοις,
Επειτα μὴ ἔξορεῖν δ' ἰσχυρῶς τὴν ὀδόν;

Ἡμεῖς γὰρ ἂν ἴδωμεν οἱ παρόντες ἐν λόγῳ
Νόθῳ γοῦν μὲν πῶς ἐναντίαν Σάκκα.

Ὀμνὸν γὰρ ἂν ἐκ ἀσῶς, εἰσβιάζεται.
Ἡμεῖς ἔξ' φυλῆ καὶ γῆρας πινώμενοι,
Ἀσοῖ μετ' ἀσῶν, ἐ βουούτ' ἐ δεινός,

Ἀνεπιόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδῶν.
Αὐτῶ μὲν ἐ μισοῦντ' ἐκείνῳ τὴν πόλιν.
Τὸ μὴ ἐ μετὰ τὴν φύσιν κενδ' ἀμωνα.

Καὶ πᾶσι κοινῶς ἐναποτίσαι χηρίματα.

Σχόλια. Τὸν μὲν Θάρρελίδου.] Σύμμαχος, Ἀσπυ-
ρεῖον, καὶ γὰρ ἔστι ἐπὶ σμικρότητι, ἑσπέρων Τηλεκλείδου
κεκωμῶδηται, καὶ ὁ κολοῖος μικρὸς ὢν, ἐκ τῆς πτερόων πῶς
σύσπασται ἄλλως. ἀδελφὸν εἰ Ἀσπυρεῖον λέγει ὅς
καμωδῆται ἐπὶ σμικρότητι σώματος. ἢ ἔξ' ὁ Θάρρε-
λείδης μικρός. ἄλλως, οἱ μὲν πτεροῖς ὑπελήφασιν ἕν
τινα ἔξ' ὁ Θάρρελίδου βραχυῶ καὶ πρὸς ἀπλήστον κολοῖον
καμωδῆται, ἐκ ἔχοντο δ' ἐπὶ αὐτῶ δ' ἐξ' τῆς καμωδίας
εἰπέν. μὴ ποτε οὐκ ἔσθ' ἀφ' ἑσπέρων εἰρηκεν Θάρρε-
λείδης κολοῖον, ἐν ἴσῳ τῶ Θάρρελίδης ὅς ἐστι κολοῖος,
ἢ ὡς κολοῖος αὐτῶν πωλοῦντα διαβάλλει. ἄλλως, ὁ τοῦ
Θάρρελίδου ἕως ἐγγυετο κολοῖος. τῷ δ' ἐκ ἀρ' ἡσῶν.] δ' ἐξ'
τοῦ ἰσχυρῶς ἀντὶ τοῦ ἡδ' ἔσαν. τούτῃσι ἡδ' ἔσαν ἐξω
τοῦ δ' ἀμωνα. ἢ ἀντὶ τοῦ ἡδ' ἔσαν. τούτῃσι οὐδ' ἐν ἄλλο ἡδ' ἔσαν
ἢ δ' ἀμωνα.

ΒΙΣΕΤΥΣ. ΗΣΛΩ] Εὐστάθιος λέγει ἔξ' τρίτον
πρὸς ὄψον τῆς δ' ἰσχυρῶς τῆς ἀπλήστον χηρίων, καὶ τὸ σ ἐκ
πλεονασμοῦ ἔχειν.

Σχόλια. Καὶ νῦν τί κέχνηας.] ὡς τῆς κολοῖος κεκωμῶ-
τος, καὶ τῆς πτερόων ἔξ' ὅπως ἐστὶ τῆς πτερόων. Οὐδ' ἔξ'
Δί' ἐν ταῦτά.] ἐδ' ἐνοποίησεν ὡς ἀποκεκλήμενος παντα-
χῶς τῶ δ' ἔξ' ἄλλω ἔξ' ὀνόματι κέχνη. Οὐδ' ἢ κορώνη.] ὡς
ἡδ' ἔξ' φερεῖται ἀμωνα αὐτῆς δ' ἰσχυρῶς καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ

B Et vendidit quidem Tharrhelidæ:hunc
Graculum obolo,hanc autem triobolo.

Hi autem non sciunt nihil aliud præter mor-
dere,

Et nunc quid oscitas? est ubi in petris
Nos adhuc duces, non enim est hic aliqua

Via. P1. Neque per Iouem hic via nullo mo-
do.

EV. Neque cornix viam quid dicit circa.

C P1. Non eadem clamitat per Iouem nuncque &
tunc.

EV. Quid iam dicit de via? P1. quid aliud,
nisi

Mordens exedere dicit mei digitos.

EV. Non graue igitur est nos indigentes
Ad cornos venire, & apparatus,
Postea non inuenire posse viam?

D Nos enim ô viri presentes in sermone
Ægrotationem ægotamus contrariam Sacæ?

Hic quidem enim existens non ciuis cogitur,
Nos autem tribu & genere honorati,
Cines cum ciuibus non expellente nullo,

Volamus ex patria ambobus pedibus.
Ipsam quidem non odio habentes illam ciuita-
tem,

Hoc non magnam esse natura, & fortunatam,
E Et omnibus communem soluere res.

ἀποφαντικῶς, τινες γράφουσιν, ἐδ' ἢ κορώνη. βρύκουσ' δ' ἐ
δάκνυται πρὸς τῆς βορῶν οἴονεῖ βορύνεα. Ες κόρακας ἐλ-
θεῖν.] παίζει, ἐπεὶ εἰς τῶ ὀρνεα βέλεται ἀπελθεῖν, ἐν λόγῳ
δ' ἐν τῇ ἑσπέρων. τῶ ἐναντίαν Σάκκα.] οὗτος ἔστιν
ἀκέρως παραφθίας ποιητής, ἐκαλεῖτο δ' ἐ Σάκκας, δ' ἐξ'
τῆς ξένος ἔξ'. Σάκκας γὰρ, ὀρνεός ἐστι. Θεόσωπος δ' ἐ,
καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς Σάκκα προσσηγόρευσεν τῆς γῆρας. ὁ
δ' ἐ αὐτὸς καὶ Μυσὸν ἐκάλεσεν. εἰς δ' ἐ πῶς ποιῶσιν αὐ-
τὸν κεχλευάσασιν. Καλλίας μὲν, ἐν Πυθίῳ τῆς. καὶ
Σάκκον οἱ χοροὶ μισοῦσι. Κρατῖνος ἐν Κλεοβούλοις, ἀκέρ-
σορα γὰρ ὅμως εἰπὸς λαβῆν πηγάς, ἐάν μὴ συ-
σπρέψῃ τὰ παράγματα. Οὐ βουούτος.] ὡς ἐπὶ ὀρνέων
τοῦτό φησι. πάντες γὰρ βουούσι τὰ ὀρνεα. Ἀνεπιό-
μεθ' ἐκ τῆς πατρίδος.] τὸ μὲν ἀνεπιόμεθα, ἀπὸ
μεταφορᾶς τῆς ὀρνέων. τῆ δ' ἐ ἀμφοῖν ποδῶν, ἐκ τῆς ὀρ-
νέων, ἀντὶ τοῦ ἀμφοῖν τοῖν πτεροῖν. ἢ ἐκ τῆς νεῶν, ἀφ' οὐ-
ειδρομοῦναι, ἀμφοῖν τοῖν ποδῶν πτερούσιν. ὁ δ' ἐ νεύς,
παντὶ δ' ἐνεῖ ὅς ἐ τελέως. προσηγορικῶς δ' ἐ τῆς τῆς ὀρ-
νέων χηρίωνται μεταφορᾶ. ὡς καὶ αὐτοὶ ὄλιγον ὑσπερον
ὀρνεοθησόμενοι. Ἐναποτίσαι χηρίματα.] παρ' ἑσπέρων
νοῖαν ἀντὶ τοῦ ἐμβιῶναι καὶ ἐνοικεῖν, εἰπὴν ἐναποτί-
σαι χηρίματα, εἰς τῆς φιλοδίκου τῆς Ἀθλίωσαν, ὅτι συ-
κοφαντούμενοι οἱ πολλοὶ ἀπέτεινον χηρίματα.

F

G

Zz ij